

Egy ujkeletű legenda.

A biharmegyei Pusztá Kovácsiban, Bessenyei György pátriájában ma is emlegetik, tudomásom szerint, a következő esetet.

Mikor Csokonai Vitéz Mihály látogatóba ment Bessenyeihez, a falu határában egy szokatlan ruházatú férfival találkozott. Köszöntés után megkérdezte tőle:

Hallja-e kend bácsi,
Van-e még ide messze Kovácsi?

A megszólított elnevette magát és így felelt:

Menjen az úr szaporán,
Még ma eléri korán.

— Ejjnye kigyelmed talán Bessenyei uram, szólt erre az ifjú.

— Az ám, te meg öcsém Csokonai vagy, ugy-e? — volt a felelet.

Igy ismerkedett meg a két költő.

Nem tudom pontosan, hogy csak szájhagyomány-e ez a legenda, vagy szerepel-e az irodalomban is. A Kovácsi helynév szinte kínálkozik erre a szójátékra és így az sincs kizárva, hogy a tréfa régibb, mint Csokonaiék találkozása. Miután azonban több Kovácsi helynevünk is van, érdekes volna tudni, hogy ismerik-e mindenütt ezt a szójátékot.

Magam Buda vidékén hallottam először Nagy-Kovácsira vonatkozólag, de csak az első két verssort, tehát mire idáig jutott, elvesztette a pointjét.

Annál érdekesebb, hogy egy változata a Székelyföldre is eljutott, Csikmegyébe és ott Vacsárcsi községre alkalmazták ilyenformán:

Hallja-e kend bácsi,
Messze van Vacsárcsi?

Lépjél csak szaporán,
Oda érsz ma korán.

Nem lehet-e föltenni, hogy a bihari változatnak ez a székelyföldi alak volt az ősforrása?

Szilády Zoltán.